

NYTT FRA

normisjon

R O G A L A N D

nr. 4-2024

10:13
festivalen

acta

barn og unge i normisjon

10:13-festivalen
trygghet - trivsel - tro

Leif Inge K. Sørskår
- festivalsjef for 10:13-festivalen

Takknemlig galskap

Paulus skriver i 2. Kor. 11,1: «Jeg skulle ønske at dere ville tåle litt galskap av meg!». Et kjernevers for oss som har ledet 10:13-festivalen siden starten i 2012. Stadig økning i antall har virkelig utfordret leirstedet, ansatte, ledere og dugnadsfolk. Tidvis mye galskap, men også mye latter og glede, gode historier og til stor velsignelse. Slitsomt - ja, men samtidig utrolig verdt det.

Når Paulus dro på misjonsreise var han ikke alene, han hadde en plan, og reiste med en iver på å dele gode nyheter. Hans historie viser at planer endres, og at Jesu Ånd både hindrer adgang og åpner dører. Slik vil jeg drive festival! Som et team, med en drøm om å gjøre noe for tweens, med gjennomtenkte planer for hvordan - og samtidig åpen for det Gud gjør.

10:13 er en reise jeg er enormt takknemlig over å få være med på. Spesielt å være en del av et stort team frivillige og ansatte som har lagt inn mange tusen timer for å få dette til år etter år. Grunnarbeidet ble lagt av de som arbeidet med leir før min tid, som våget å satse på ledertrening og neste generasjon - noe vi har tatt med videre. Vi er utrolig velsignet med stadig flere ledere som vil være med, som selv har vært deltakere og som begeistret gir videre det de selv har fått. Resultatet er deltakere som utstråler glede, som vokser i tro og våger å ta de første skritt i troen.

Og jeg er så takknemlig for at familien er med. Bente, som har tatt en mindre synlig, men viktig rolle. Ungene, som egentlig ikke vet bedre, men hvor de eldste nå er i tjeneste selv. Gud har vært god mot oss, særlig i de periodene vi har kjent på at vi ikke strekker til.

Ved festivalslutt har lederne en delerunde på gode ting vi har opplevd på festivalen, historier om Gud som møter mennesker. Vi kan ikke planlegge historiene som fortelles, men vi kan tilrettelegge gjennom å jobbe for trygghet og trivsel i alt vi gjør på festivalen og skape arenaer hvor tro kan oppstå og blomstre. 84 deltakere startet å tro på årets festival. Det vekker dyp takknemlighet.

Den ene

«Å være en del av et kristent fellesskap gjør at jeg blir rolig inni meg,» sier Amanda Lindal til avisen Dagen. Hun var deltaker på årets 10:13-festival og fikk sammen med 450 andre tweens og 250 ledere oppleve ei uke fylt med aktiviteter og mye gøy, og stort fokus på Jesus og livet med Han.

På en litt grå og regntung onsdagsformiddag svinger jeg inn til Horve Ungdomssenter for å oppleve en liten smakebit av 10:13-festivalen. På tross av været er det et yrende liv både ute og inne. Hundrevis av tweens og ungdommer ser ut til å ha det veldig bra, og selv om det er mange flere på Horve enn det pleier å være, er det en overraskende rolig stemning over stedet. «Her er det fest og liv, men samtidig har det ligget en spesiell fred over festivalen helt siden starten på mandag. Det er helt spesielt når det er så mange samlet,» sier vaktmester Hans Høie.

På formiddagsmøtet er det lovsang, lek og konkurranser før det er andakt om å ta gode valg. Og fortsatt er det en ro over salen. Når taler Jorunn Singstad Djupvik ber om frivillige som kan komme fram for å diskutere problemstillingen hun har tatt opp, er det mange som er raske med å melde seg. Møtet avsluttes med lovsang og info om neste aktivitet, og deltakerne går gruppevis ut etterpå.

Gjenger

Festivaldeltaker Amanda tror at noe av hemmeligheten er at gjenglederne alltid har tid til å sette seg ned med deg å ta en prat. «Når vi er så mye sammen hver dag, blir man ganske godt kjent. Da kan man snakke sammen om det meste, også tro,» sier Amanda.

Og nettopp det at den ene skal bli sett og møtt har vært og er et viktig fokus for 10:13-festivalen, uansett hvor mange som deltar. Jesus ser enkeltmennesker og bryr seg om den ene, og det er viktig for oss også. For at ikke deltakerne skal forsvinne i mengden, deles de inn i gjenger, på ca 12 stk. Hver gjeng har 2 ledere som dermed kan følge opp ca 6 hver. Etter morgenmøtene og før de legger seg har gjenglederne gjeng-

Både «den ene» og «gjengen» er viktig på 10:13-festivalen.

samling med deltakerne, hvor de prater om dagen og hva de har hørt om på møter. Gjenglederne ser også at deltakerne er på møter og ved måltider. I gjengtiden på dagtid gjør de aktiviteter sammen. Dermed kan gjenglederne se den enkelte, ha tid til en prat. Det gjør at utfordringer kan fanges opp og jobbes med før det blir noe vanskelig. Og ikke minst - gjenglederne får prege deltakerne med kulturen de bærer. Alle gjenglederne blir fulgt opp i gjengledergrupper, og de har ledersamlinger nesten hver dag. Her bygges en kultur av å heie på hverandre, både ledere imellom og mellom ledere og deltakere. Disipler som gjør disipler. Gjennom dette blir deltakerne bedre kjent med Jesus, de får en smak av misjon, de går til forbønn, kanskje for første gang, og mange får en smak av å være ledere og mange får vokse som ledere.

Med seg hjem

Hva tar de med seg hjem etter ei slik uke?

«Det beste på festivalen var gjenglederen,» sier flere av deltakerne.

«Jeg har sett hvor viktig det er at ledere har folk i ryggen som heier på dem og backer dem opp. Det tar jeg med meg hjem», sier en av lederne.

«Vi har bedt for og drømt om forbønnskøer, og vi fikk det!» sier en av lederne.

«Jeg ble bedt for og fikk en sterk opplevelse av at Gud elsker meg.»

«Det styrker troen å være leder på 10:13-festivalen.» Dette er noen av kommentarene etter årets festival.

De fleste av oss er ikke med på en festival som denne, men kanskje vi kan lære noe av det både deltakerne og lederne sier. Det å heie på og backe opp er ikke utdatert, men tvert imot noe de fleste setter pris på. Og det kan vi faktisk gjøre også når det ikke er festival, og selv om vi ikke er ungdomsledere! Det å være tilgjengelig for de vi har rundt oss, enten det er unge ledere i menigheten eller barn/barnebarn, er utrolig viktig. La oss se den ene i hverdagen der vi er! Og vi kan alle være med å heie på 10:13-festivalen slik at den kan vokse og være til velsignelse for mange unge i årene framover. Dette kan vi gjøre ved å være med i bønn, reklamere for, og ikke minst investere penger! Vi vil gjerne se hundrevis av tweens og unge ledere bli utrustet til å leve et liv med Jesus akkurat i en tid som denne!

Line Marie Løge, line.marie.loge@normisjon.no

Hjerte for misjon

Solveig Nese tilbrakte et år som utsending for Normisjon i Senegal for noen år siden og har selv fått oppleve hva misjon innebærer og hvorfor det er viktig. Som en del av ledelsen i 10:13 har det vært avgjørende for henne å ha et tydelig misjonsfokus på festivalen.

Målet har ikke først og fremst vært å samle inn penger, men å skape et engasjement for misjon. «Folk trenger å høre om Jesus, derfor ønsket vi å snakke om ulike land, forskjellige oppdrag og fremheve personer som tweensa kunne kjenne seg igjen i. Noen av deltakerne og lederne har lignende erfaringer, mens for andre er misjon et ukjent begrep», forteller Solveig. Sammen med Maria Abelsen og David Bjerg fikk årets deltakere på 10:13 oppleve misjon gjennom flere sanser.

5 land

I år valgte misjonsteamet å fokusere på fem ulike land i stedet for ett for å vise at misjon kan se forskjellig ut og finne sted over hele verden. Landene ble presentert under morgenmøtet tirsdag av fem ledere som selv har en tilknytning til landet de snakket om. I tillegg til Solveig, som har bodd et år i Senegal, har Elise Hausberg Anfinsen deltatt på flere misjons-turer til Cuba de siste fem årene. Marius Zerle Thesen har det siste året gått på Acta Bibelskole og opplevd Kambodsja, med husbesøk og vekkelsesmøter i vinterferien. Kaja Sørheim har bodd flere år i Thailand,

da foreldrene hennes var misjonærer der. Det siste landet som ble presentert var Norge. Maria Abelsen poengterte at misjon også skjer her gjennom korarbeid, leirer for barn og ungdom eller på festivaler for tweens.

Engasjerende aktiviteter

Gjennom hele uken var teamet tilgjengelig i misjonsteltet. Her kunne tweensa komme innom for å prate, snurre lykkhjulet for å få et misjonsoppdrag eller få en henna-tatovering. Maria, som var med i misjonsteamet for andre gang i år, beskriver opplevelsen som utrolig givende. Hun forteller at mange besøkte teltet flere ganger i løpet av festivalen, noe som tyder på at det var et sted de følte seg velkommen og nysgjerrige på. «Det var en god atmosfære, og jeg merket at de unge virkelig var engasjerte i det vi snakket om. Det var spennende å se hvordan ulike aktiviteter, som samtalegrupper og kreative verksteder, fanget interessen deres», sier Maria.

Misjonsoppdragene i misjonsteltet ble valgt ved å snurre lykkhjulet. Og oppgavene var varierte, noen

Mange kjekke aktiviteter, som ga nysgjerrighet og engasjement for misjon.

små og andre større, men alle overkommelige for de som ønsket å ta utfordringen. Oppdragene kunne være alt fra «kjøp noe i kaféen og del med noen», «start en ringlek og inkluder noen i aktiviteten», «gi en gave til misjonen», «spring rundt hovedbygget og gi 10 high fives» - til å spørre en leder om hvorfor de er kristne.

Misjonsdag

Tirsdag var den store misjonsdagen, hvor tweensa, sammen med gjengen og gjenglederen sin, ble sendt ut på «misjonsreise» for å få erfaring fra de ulike landene. De fikk billetter til ulike transportmidler, smakte på nye smaker, løste utfordringer og testet sine geografikunnskaper gjennom kryssord. Dersom de ikke klarte å svare, måtte de spørre seg rundt, akkurat som man må i et ukjent land. På kvelden ble de invitert til «Misjonsstue» i det store møteteltet, hvor de testet hvor mye bibel- og misjonskunnskap de hadde tilegnet seg i løpet av dagen. Hvis de ikke visste svaret, fikk de «passet påskrevet», til stor glede for tilskuerne. «Misjonsstue» er inspirert av «Huskestue» på TV2, hvor noen oppgaver har ekstra utfordringer for å skape underholdning.

For å gi tweensa noe de kunne ta med seg hjem og samtidig hjelpe dem med å dele fra opplevelsene

sine, kunne de ta henna-tatoveringer. Disse tatoveringene vaskes bort i løpet av tre uker, men var ment å være en samtalestarter med venner og familie etter festivalen. Et av de større oppdragene i «lykkehjul-misjonen» var å lese en av andaktene i Maria Celine Lundebys andaktsbok for tweens, «Når hjertet får ører», og gjenfortelle den til andre.

Globalt perspektiv

Maria understreker at misjon er spesielt viktig for denne aldersgruppen fordi de er i en fase av livet hvor de former sin identitet og sitt verdensbilde. Det å kunne være til stede for den enkelte i misjonsteltet åpnet for viktige samtaler om tro og tvil. Det gjorde inntrykk å snakke med de unge og kunne konkludere med at troen er en reise, hvor man ikke trenger å ha alle svarene med en gang, og at det er helt i orden. Gjennom misjonsarbeidet får de mulighet til å reflektere over sitt eget forhold til troen og hvordan de kan leve den ut i praksis. Det gir dem også et globalt perspektiv, som er viktig i en verden hvor vi alle er mer sammenknyttet enn noen gang. «Jeg tror det gir dem en følelse av at de kan være med på noe som er større enn seg selv, og at deres engasjement faktisk kan utgjøre en forskjell», avslutter Maria.

Tone Julseth Ydstebø, tonejy@normisjon.no

Rause ledere

Mitt første møte med festivalen var i 2015, da jeg ble invitert inn som gjengleder. Jeg kjente de fleste i gjengen min fra før, noe som jeg forsto ikke var en selvfølge. Jevnt over var det litt tilfeldig om man var leder for noen fra sitt eget nærmiljø eller ikke. Målet mitt for uken på festival ble å bli enda litt bedre kjent med dem i løpet av uken, samt å sørge for at de fikk en så maksimalt bra festivalopplevelse som overhodet mulig. Jeg skulle jo etter all sannsynlighet møte disse gutta igjen som konfirmanter noen år lenger fremme i svingen. Jeg kjøpte derfor slushkort for en liten formue, og sørget for at min gjeng fikk så mye slush de måtte ønske. Jeg prøvde så langt det lot seg gjøre å bruke tid på min gjeng. Sånn sett ble det mindre tid til å være med andre ledere.

Å bli sett

Det er en selvfølge for meg at tiden min på et slikt arrangement ene og alene skal handle om å se de

jeg var leder for. Jeg hadde opplevd å bli sett av kristne ungdomsledere selv og for meg handlet dette først og fremst om å gi videre noe jeg selv opplevde å ha fått. Jeg satt i ettertid igjen med at dette ikke var en selvfølge. Få av lederne kjente deltakere på forhånd og de fleste hadde lite eller ingenting å gjøre med deltakerne når festivalen var slutt. I de fleste tilfellene så man ikke deltakerne igjen før neste år eller på neste leir. Da festivalen var over kunne jeg til min gjeng trygt si "snakkes på junioren, fotballbanen eller butikken".

I årene som kom etterpå fikk jeg følge gutta i gjengen min på forskjellige arenaer. En av dem var Ole, han har jeg fått følge som alt fra konfirmanntil hovedleder og nå i det siste som kompis og kollega. Når jeg igjen var med som leder på 10:13 i 2019 var Ole blitt leder, en leder som var opptatt av å være til stede og å se deltakerne sine. Han var også opptatt av å få lede deltakere fra sitt eget nærmiljø for så å bygge videre på disse relasjonene i sitt eget tweens-

arbeid når han kom hjem etter festivalen. Ole var raus med gjengen sin og spanderte villig slush i store mengder.

Han har fortsatt som leder på 10:13, og det siste året har han vært med i ledelsen hvor han har jobbet mye med gjenglederklubben. Jeg har ikke hatt noe med festivalen å gjøre før jeg nå i år ble med igjen, men på min side har jeg drevet med noen stikkprøver her og der i miljøet når jeg har truffet folk som har vært gjengleder på 10:13 og spurt dem om slikt som "Hvem var du leder for da?" og "Hvor kom de fra?". Svarene på disse spørsmålene har variert en del, men navnene kommer lett til dem som har vært leder for noen fra hjemstedet.

Å være til stede for deltakerne

Siden mitt første møte med festivalen og frem til i dag har det skjedd mye. Det mest åpenbare er selvsagt at antallet deltakere og ledere er betraktelig høyere. Samtidig ser jeg en endring blant lederne. Jeg ser gjengledere som er mer til stede for deltakerne sine, som engasjerer seg, er med der deltakerne er, som stiller opp for og tar deltakerne på alvor uansett hva det måtte være. Jeg ser ledere som slipper deltakere foran seg i kafékøen og jeg har sett forbausende mange gjengledere som deler ut gratis slush i alle retninger. Alt i alt har jeg møtt en gjennomgående raus gjeng med ledere denne uken. Det gleder meg.

På isfesten siste dag, etter at deltakerne var dratt hjem, var det fritt for å dele historier fra uken som var. Noen av historiene som kom frem her sier mye om hva et slikt arrangement betyr. Historiene er mange så vi får nøye oss med en. En leder forteller om å ha begynt på festivalen som rekrutt for to år siden. Da opplevde hun at Gud sa at hun måtte være god med lillebroren, som var deltaker for første gang. Når hun var god mot ham, var han god tilbake. Dette tok de med seg videre inn i hverdagen etter festivalen og hele året var preget av mindre krangling og bedre stemning. I fjor gikk søskenparet sammen til forbønn og broren fikk et møte med Gud. Konklusjon: "Broren pleide å være plagsom, nå er søskenparet bestevenner."

Festival og hverdag

10:13 er et stort arrangement, som de årene det har vært arrangert stadig har vært i vekst. Pågangen er stor, og det er ventelister både for deltakere og for ledere. Det kan være fristende å møte alle behovene og utvide enda litt mer. Eller er det kanskje på tide å stoppe litt opp og rette fokuset andre steder? Hva og hvor reiser deltakere og ledere hjem til? 84 barn har sagt ja til Jesus for første gang. Hvordan følger vi opp det? Når treffer de lederen sin igjen? Han eller hun som har betydd så utrolig mye i en uke. Mulighetene her er enormt store. Jeg gleder meg masse til neste festival, men kanskje enda mer til hverdagen.

Arne Klinkenberg Solheim, arne.solheim@normisjon.no

Horve gir en flott ramme for 10:13-festivalen.

Historien bak

De startet med 37 deltakere og noen få ledere i 2012.
I år ble 700 ønsket velkommen til 10:13-festivalen.

- Våre kjerneverdier er tre T-er: trygghet - trivsel - tro. Festivalsjef Leif Inge Kjærvoll Sørskår har knapt satt seg ned før han forteller om verdiene. Med kona Bente ved sin side, og hele familien aktivt med, har de ledet 10:13-festivalen siden starten. Så hvordan kom det hele i gang?

Acta og Normisjon har lang erfaring med å arrangere leir, og i mange år ble det over 50 leirer i året, fordelt på leirstedene i Rogaland. Da Leif Inge var ansatt som leirkoordinator, stod blant annet pinsleirer for tweens på programmet, de som i alder på sett og vis er mellom barn og ungdom. Ved å se hva Den Hellige

Ånd gjorde blant deltakerne, så begynte lederne å tenke at kanskje Gud vil noe mer. Så utviklet de idéen om noe helt spesielt: En egen uke for tweens. Kvalitet i alle ledd. Alle skal bli sett, både deltakere og ledere. Og mens en leir vanligvis var fulltegnet ved 70 deltakere pluss ledere, drømte de om å passere denne «magiske grensen». Akkurat den drømmen ble virkelighet allerede det tredje året.

Leif Inge, hvordan vil du beskrive 10:13-festivalen?

- Det er en verdibasert festival. Vi vil at deltakerne skal erfare verdiene; trygghet, trivsel og tro. Vi tenker at hvis de er trygge, hvis de har det bra, da er sjansen for at de skal komme til tro mye større. Vi vet at mange har møtt Jesus på festivalen. 73 tok imot Jesus for første gang i 2023, i år var det 84. Dette gir oss en unik mulighet til å ta dem videre inn i en trosverden, og mange av dem kommer tilbake i ledertreningsprogrammet vårt, og så tjenestegjør de som ledere i år etter år.

Statistikken viser at fra de første 37 deltakerne i 2012 og til nå, har over 3160 deltatt – inkludert 450 i år. Et stort antall ledere har vært med, hele 1240 – medregnet 240 i år. Fra 2019 startet «10:13 ledertrening», der 14-åringene er såkalte rekrutter, før de året etter kan bli ledere. 180 har til nå deltatt i dette programmet. Mange vil gjerne være ledere på 10:13, så alle kan ikke få plass. Ventelister er faktisk nødvendig, både for deltakere og ledere.

Med så mange på Horve samtidig, hvorfor lykkes dere med å skape trygghet?

- Vi har alltid fokus på den enkelte. Vi vil at de skal bli sett, hørt og forstått. Derfor deler vi deltakerne opp i mindre grupper, som vi kaller gjenger. Disse har egne gjengledere, som følger opp «sine» gjennom hele festivalen. Og så blir lederne fulgt opp av andre ledere.

Hva drømmer du om? Hvordan ser 10:13-festivalen ut om 10 år?

- Jeg tror vi kan vokse. Vi har mange gode ledere, som kommer med gode innspill underveis, og som er opptatt å tenke nytt. Jeg vil at de skal det. For hva er det Gud utfordrer dem på? Jeg drømmer om en festival med plass til mange flere enn 450. Vet du, jeg har sånn tro på at barn kommer til tro, at de velger det før ungdomslivet er i gang for alvor! At vi får lov å forankre tro på Jesus hos dem i ung alder.

- Acta sin største ambisjon er ledertrening. Ledere og

rekrutter talte jo over 240 i år. Også det gir grunnlag for at festivalen kan vokse. Våre lederverdier er trening, tjeneste og team. De får lære noe om Gud, og de får erfare noe med Gud og sammen med andre. Lederne får også oppfølging, for vi vil at alle skal ha noen i ryggen. Vi ser at mange ledere er blitt veldig flinke til å løse sine oppgaver, men også de trenger støtte. Dessuten prøver vi å få til at lederne gjør sine oppgaver enten sammen eller med noen i ryggen. Å være i team er å ikke klare seg alene.

- La meg også nevne at jeg ønsker at vi blir mer integrert med resten av Acta-arbeidet. Tenk på hva vi kan få til med en synergi mellom lagene, menighetene, det øvrige leirarbeidet og 10:13! Vi må alltid være opptatt av neste generasjon. De unge har en trosreise også utenfor menighetene. Den kunne jo tas med inn i menighetsarbeidet. Ledere går med Gud uansett hva de gjør med livet sitt. Men jeg tror det er avgjørende at det forankres lokalt.

Telefonen ringer, og Leif Inge K. Sørskår springer videre. Planlegging av 10:13 for 2025 er i gang. Mange har kommet hjem med fortellinger om en uke som får betydning for livet. Det er ikke nødvendig å betale for reklame, for ryktet går. Festivalen vil igjen bli fylt opp med forventningsfulle deltakere. Ledere står sikkert på venteliste allerede når julen ringes inn.

Inge Morten Paulsen, imp@normisjon.no

Tall som viser utviklingen

	Deltakere	Ledere	Rekrutter
2012	37	20	
2013	70	30	
2014	150	50	
2015	205	82	
2016	246	87	
2017	291	100	
2018	308	112	
2019	351	131	21
2020	pandemi		
2021	274	111	32
2022	370	147	36
2023	411	173	39
2024	449	189	52

Det ble solgt 2118 slush i kaféen.

Vi har samlet inn over 15000 kr til misjon.

Vi har fått nye venner.

**Takk for som
trygg**

Vi har hatt turneringer i fotball, volleyball og kanonball.

Hatt samlinger med gjengen.

Vi var mange som hadde vannkrig.

Vi har kjørt 11 busser til Kongeparken.

Hatt masse aktiviteter hver dag.

Sommerens råeste uke!

Glede - trivsel - tro

Vært på møter.

Hatt 4 festkvelder.

Lært oss nye fellesdanser.

Vi har stått i lange, men nokså raske, matkøer.

Kjempestor dugnad

Det er mandag, ei uke før festivalstart. 5-6 godt voksne karer er på plass kl. 9. Litt kaffe og prat, så er arbeidsdagen i gang. Mye utstyr skal flyttes i løpet av dagen, så traktoren surrer. Denne gjengen jobber frivillig på Horve på mandager hele året. Disse ukene er de å se flere dager. Det har vært dugnadsaktivitet i uka før også. Profesjonelle har allerede satt opp to store telt til møter og kafe.

Tirsdag stiller et par stk. fra morgenen. Jobben er nå å montere nesten 200 m² påbygg til kafe og matsal. Den jobben tar tre dager. Det kommer flere som har oppgaver på festivalen utover dagene. Ingrid strever med å få inn to store paller med godteri til kaféen. Leif Inge får vi et gløtt av før han skal hente mer. Det kommer fullstappa biler og tilhengere med utstyr. Det øker på med folk. Torsdag er vi kanskje 15 stk. rundt lunsjbordet. Det er enda flere på kveldene. Noen har overnattet flere netter allerede. Omtrent alle jobber gratis. Alle vet hva de skal gjøre. Ingen løper eller roper. Ingen sitter uvirksomme. Alle går målretta, gjerne med hendene fulle av mye rart.

På fredagen er vi kanskje 20 med på lunsjen. Neste måltid er vi 75! Sytti køysenger skal fordeles og monteres på rom i internat og hovedbygg, i naboløa, garasjen og Horve 2. Bord og stoler skal ut i teltene. Flere kilometer el-kabler skal rulles ut. Lyslenker henges opp og hundrevis av gummiheller legges i teltleiren der nesten 300 stk. skal bo. Vannslanger og hoppeslott testes ut. Scene bygges og lyd og lys monteres i teltet. Mest mulig blir gjort på fredag. Lørdag bør de fleste ta det litt rolig – før stormen.

Søndag starter den store dugnaden! Da samles 250 frivillige ledere for å finpusse formen og planene. De skal nå skape den beste uka i livet for mange hundre barn! De står foran fem intense og lange dager. Og på fredag – må alt rigges ned igjen og ryddes på plass. Det er 5-6 personer med lønn disse dagene. Resten jobber gratis! Men når vi hører vitnesbyrdene fra ledere fredag kveld, aner vi at mange kjenner seg rikere etter denne uka. Tusen takk!

Hans Høie

Jostein Idland monterer avløp til dusj og do-containerer.

Runar Liodden, daglig leder
Acta - barn og unge i Normisjon

Sammen om å gi Jesus videre!

Under sommer-OL i Paris har stafetter stått på programmet. Her løper eller svømmer én utøver og fullfører sin etappe før neste utøver overtar. Den kristne tro har også en stafett gående. Her handler det ikke om å vinne OL-gull, men å gi videre den gullkantede gavepakken Jesus har gjort tilgjengelig for alle mennesker gjennom sin død og oppstandelse. I stafetten vår løper vi ikke alene, men her trengs det et stort fellesskap på tvers av generasjoner for å lykkes. Det fikk jeg en synlig erfaring med under årets 10:13-festival, som inviterte 450 tweens til Horve Ungdomssenter. Antallet ledere var imponerende, men det som inspirerte meg aller mest var fellesskapet blant lederne.

Her møtte jeg unge rekrutter som fikk grunnleggende lederopplæring med undervisning og praksis. De unge lederspirene kunne se opp til ferske gruppeledere som var året eldre. Disse igjen lærer av de eldre og mer erfarne gruppelederne som har bidratt i flere år. Videre var det en god del ledere som har rundet 20 år, og som var viktige rollemodeller for de yngre. Disse har igjen sine voksne forbilder i miljøet som har stiftet familie og viser at man kan fortsette engasjementet selv om man har små barn eller egne tenåringsbarn som er ledere. Under daglige møtepunkter oppmuntret festivalsjef Leif

Inge K. Sørskår og andre hovedledere, lyttet til frustrasjoner og la til rette for å be sammen. Slik skapes og styrkes slitesterke og omsorgsfulle relasjoner til hverandre. Slik modelleres det at lederskap er noe vi gjør sammen.

Dette lederfellesskapet minner meg om relasjonen mellom Paulus og Timoteus. I sitt andre brev til den yngre medarbeideren sin omtaler han Timoteus som «mitt barn». Paulus kjente ikke bare Timoteus, men bygget også en relasjon til andre i familien hans: «Jeg husker din oppriktige tro, som først bodde i din mormor Lois og i din mor Evnike, og jeg er overbevist om at den også bor i deg.» Paulus legger ikke skjul på hva Timoteus betyr for ham: «Jeg glemmer ikke tårene dine, og jeg lengter etter å se deg igjen – det ville gjøre meg inderlig glad.» Paulus tar sin medarbeider med i bønnene sine: «Jeg takker stadig for deg og husker på deg natt og dag i mine bønner til Gud.»

Barn og unge ønsker et nærvær av trygge voksne. Hvem kan du investere tid og engasjement sammen med? Hvordan kan vi se de unge og utruste dem til å være med å gi Jesus-stafettspinnen videre? Her er det ikke tanken som teller, men handlingen som gjelder.

Tid og penger

Etter en vellykket festival, der hundrevis av barn og unge har fått verdifulle opplevelser knyttet til tro og kristent fellesskap, er det viktig å reflektere over både suksesser og utfordringer.

10:13-festivalen har utviklet seg til å bli et viktig arrangement for barne- og ungdomsarbeidet i regionen. Her får vi en unik mulighet til å dele evangeliet med mange barn og unge, hvorav flere kommer uten en klart definert tro. Mange velger å følge Jesus for første gang! Dette er en festival der nærmere 250 ledere utfordres, vokser i troen, og utvikler seg som ledere.

Gjennom 10:13-festivalen ser vi våre visjoner bli virkeliggjort. Vi når barn og unge med evangeliet, vi utruker unge ledere, og vi skaper et misjonsengasjement for neste generasjon. Men vi står også overfor noen utfordringer, og jeg ønsker å belyse to av dem.

Dugnad

En festival av denne størrelsen krever betydelig innsats når det gjelder rigging, rydding, vasking, vakt-

hold og annet dugnadsarbeid. Vi har imidlertid erfart at det kan være utfordrende å få flere voksne til å melde seg til innsats. Vi har en flott gjeng som bidrar, men vi trenger flere. Hva kan vi gjøre for å få deg eller noen i ditt fellesskap med på laget neste år? Vi setter pris på din tilbakemelding.

Økonomi

10:13-festivalen, som mye annet i vårt arbeid, er basert på frivillig innsats. Vi er en frivillighetsbevegelse, og vårt mål er å legge til rette for frivilliges engasjement. Det er imidlertid viktig at rammene rundt festivalen fungerer godt. Dette inkluderer selve leirstedet, ansatte som støtter de frivillige, og nødvendig utstyr. Festivalens budsjett ligger på rundt 2,7 millioner kroner, og vi kan ikke dekke alt med deltakeravgiften uten at festivalen blir for dyr. Derfor trenger vi flere som vil være med og gi. Det beste for oss er faste givere, da det gir oss forutsigbarhet. Kunne du tenke deg å bli fast giver, eller øke din nåværende støtte? Scann QR-koden nedenfor eller gå inn på <https://www.normisjon.no/rogaland/gi-en-gave/>.

Thomas Thesen (thomas.thesen@normisjon.no)

KALENDER

Endringer kan oppstå. Følg med på vår hjemmeside normisjon.no/rogaland.

9.september kl.19.00

Damenes aften, Åkra Kirke

Tema: «Nærmere». Aud V. Hoftun taler

19.september kl.19.00

Damekveld Hjelmeland bedehus

Tema: «For en tid som denne». Anne Kristin Bruns taler

23.september kl.19.00

Damenes aften på Stemnestaden

Tema: «Nærmere». Aud V. Hoftun taler

23.september

Preach Club Mer info på Facebook, påmelding i Checkin

25.september

«Gi det videre» misjonskurs. Påmelding i Checkin

1.oktober kl.19.00

Damenes aften i Arken, Vats

Tema: «Trygg identitet». Ingvild Løklingsholm taler

2.oktober kl.18.30-20.30

Stille kveld på Stemnestaden

2.oktober kl.19.00

Horvebasaren

17.oktober kl.19.00

Damekveld, Bjerkreim bedehus

Tema: «For en tid som denne». Unni Vignes taler

18.-20.oktober

TFI, Vaulali. Påmelding i Checkin

24. oktober kl.19.00

Temakveld på Stemnestaden

Tema: «Våre kristne røtter – psykisk helse». Undervisning: Ove Sjørnsen og Gunn Marit Lygre

25.oktober kl.19.00

Helaften 60+ på BådeOg i Sandnes

Ønskekonsert. God mat. Påmelding kommer.

25.-26.oktober

Mannstreff på Stemnestaden

Påmelding til stemnestaden@normisjon.no innen 16.10.

1.-3.november

Damenes helg på Horve

Påmelding i Checkin

22. november kl.18.00

Julebord på Solborg

Taler: Preben Colstrup. Sang og musikk: Unni Vignes og Asbjørn Sivertsen. Påmelding kommer.

KONTAKT

Normisjon region Rogaland

E-post: region.rogaland@normisjon.no

Kontaktinfo ansatte - se normisjon.no/rogaland

Regionkontor

Tjensvollveien 44A, 4021 Stavanger, tlf. 51682750

Regionleder Thomas Thesen

thomas.thesen@normisjon.no, tlf. 90065363

Kontorleder: Jeanett Habbestad, tlf. 98216160

Regionstyreleder: Steinar Gulaker, tlf. 97643458

Distriktskontor / Kraftsenteret

v/Stemnestaden, tlf. 98216185

Epost: kraftsenteret@gmail.com

Distriktsleder Roar Flacké, tlf. 90600239

Galleri Normisjon - gjenbruksbutikker

Sandnes: 48869174 Akdsal: 48869175

Vigrestad: 40292773

Fermate Rogaland

Leder: Aud Vihovde Hoftun, tlf. 98216181

Epost: fermate.rogaland@gmail.com

www.fermaterogaland.no

Horve Ungdomssenter

Siv Camilla Ottesen, tlf. 40412855

horve@normisjon.no

Stemnestaden

Solvor Kringeland Sundfør, tlf. 97589956

stemnestaden@normisjon.no

Vaulali

Andreas R. Frantzen, tlf. 99315458

vaulali@normisjon.no

Nytt fra Normisjon

Redaktør: Roar Flacké

Ansv. redaktør: Thomas Thesen

Opplag: 2000

Takk for

- alle som har vært med og gjort 10:13-festivalen mulig
- trygghet, trivsel og tro, som ble formidla
- at mange fikk et møte med Jesus

Be for

- deltakerne, at de må finne et fellesskap der troen kan modnes
- lederne, at Gud må fortsette og utruste og lede dem
- fortsettelsen for 10:13-festivalen og for Horve